

Să citim Biblia împreună
FAPTELE APOSTOLILOR
CAPITOLUL 5

Apostolii închiși și izbăviți

19 Dar un înger al Domnului a deschis ușile temniței, noaptea, i-a scos afară și le-a zis :

20 „Duceți-vă, stați în Templu și vestiți norodului toate cuvintele vieții acesteia.”

21 Când au auzit ei aceste vorbe, au intrat dis-de-dimineață în Templu și au început să învețe pe norod. Marele preot și cei ce erau cu el au venit pe neașteptate, au adunat soborul și pe toată bătrânimea fiilor lui Israel și au trimis la temniță să aducă pe apostoli.

22 Aprozii, la venirea lor, nu i-au găsit în temniță. S-au întors și au spus astfel :

23 „Temnița am găsit-o încuiată cu toată grija, și pe păzitori stând în picioare la uși ; dar, când am deschis, n-am găsit pe nimeni înăuntru.”

24 Când au auzit aceste vorbe, căpitanul Templului și preoții cei mai de seamă au rămas înmărmuriți și nu știau ce să creadă despre apostoli și despre urmările acestei întâmplări.

25 Cineva a venit și le-a spus : „Iată că oamenii pe care i-ați băgat în temniță stau în Templu și învață pe norod.”

26 Atunci căpitanul Templului a plecat cu aprozii și i-au adus ; dar nu cu sila, căci se temeau să nu fie uciși cu pietre de norod.

27 După ce i-au adus, i-au pus înaintea soborului. Și marele preot i-a întrebat astfel :

28 „Nu v-am poruncit noi cu tot dinadinsul să nu învățați pe norod în Numele acesta ? Și voi iată că ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră și căutați să aruncați asupra noastră sângele aceluia Om.”

29 Petru și apostolii ceilalți, drept răspuns, i-au zis : „Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni !

30 Dumnezeuul părinților noștri a înviat pe Isus pe care voi L-ați omorât, atârându-L pe lemn.

31 Pe acest Isus, Dumnezeu L-a înălțat cu puterea Lui și L-a făcut Domn și Mântuitor, ca să dea lui Israel pocăința și iertarea păcatelor.

32 Noi suntem martori ai acestor lucruri, ca și Duhul Sfânt pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El.”

Apostolilor li se dă drumul

33 Când au auzit ei aceste vorbe, îi tăia la inimă, și s-au sfătuit să-i omoare.

34 Dar un fariseu, numit Gamaliel, un învățător al Legii prețuit de tot norodul, s-a sculat în picioare în sobor și a poruncit să scoată puțin afară pe apostoli.

35 Apoi le-a zis : „Bărbați israeliți, luați seama bine ce aveți de gând să faceți oamenilor acestora.

36 Căci nu demult s-a ivit Teuda, care zicea că el este ceva, și la care s-au alipit aproape patru sute de bărbați. El a fost omorât, și toți cei ce îl urmaseră au fost risipiți și nimicivi.

37 După el s-a ivit Iuda galileeanul, pe vremea înscrierii, și a tras mult norod de partea lui: a pierit și el, și toți cei ce-l urmaseră au fost risipiți ... [Cont. în nr. viitor]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20
Live pe : www.cezareea.ro	
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !	

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 234 / Duminică 26 August 2018 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Cu doi oameni răi mai puțin
- Oamenii cred ... ceea ce doresc
- Proverbe armenesti despre morala
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?
- Nu ce mâncăm este ceea ce ne mistuie
- Versetul de aur al Bibliei

DE MEMORAT / JOI 6 SEPTEMBRIE 2018

„Legea Dumnezeului său este în inima lui ; și nu i se clatină pașii”.

PSALMUL 37 : 31

Editorial. Rămâneți cu bine, prieteni ! (I)

Sunt aproape doi ani de atunci, așa povestește un creștin bătrân, când un prieten m-a invitat să vizitez împreună cu el un tată de familie, grav bolnav, care după o operație nereușită de cancer își privea sfârșitul în față.

Am intrat în camera bolnavului conduși de gospodina vârstnică. Bolnavul zăcea acolo liniștit, cu ochii închiși ; semăna mai mult cu un mort, decât cu un om viu.

Dar a observat venirea noastră, a deschis ochi și ne-a salutat cu glas stins. Apoi a zăcut iar liniștit. Deodată a ridicat mâna, a deschis ochii și a rostit cu mare exactitate cuvintele : „În curând ÎL voi vedea !”

Apoi a vorbit despre slava și bucuria pe care le va găsi la Domnul. Mărturiile lui ne-au dat nouă, care veniserăm să-l încurajăm și să-l înviorăm pe fratele muribund, o convingere nouă și profundă despre realitatea și siguranța minunatei ținte spre care se îndreaptă grăbit creștinul credincios.

La acest pat de suferință era pace reală. Moartea nu era așteptată ca *rege al groazei*, nu ca distrugătoarea și sfâșietoarea fericirii pământești – nu, ci era așteptată ca **un slujitor care trebuia să-i deschidă ușa slavei** acestui copil al lui Dumnezeu, care aștepta cu nerăbdare.

Ochii acestui bărbat nu erau îndreptați cu melancolie, retrospectiv, la anii de sănătate și fericire pământească scurși, ci înainte, spre țintă, la întâlnirea cu Domnul.

Un doctor în filologie, un bărbat extrem de cult, cu un strălucit talent oratoric, a vorbit despre moarte, despre starea de după moarte ; el a arătat în felul său că moartea nu va putea niciodată să-l ducă pe om pe o treaptă superioară a vieții.

Un creștin care era prezent l-a întrebat : „Ați asistat vreodată la decesul unui copil al lui Dumnezeu ?” El a trebuit să recunoască :

„Nu, la așa ceva încă n-am asistat”. La aceasta a primit răspunsul : „Atunci nu aveți absolut nici un cuvânt de spus despre această problemă !” Într-adevăr, așa este, cine n-a fost încă martor la plecarea acasă a creștinilor adevărați, încă n-are nici o idee despre triumful deplin asupra morții și despre realitatea vieții veșnice, care adesea este

văzută aici.

Trebuie să spunem „adesea”, pentru că nu este întotdeauna așa ; căci și la creștinii credincioși se întâmplă să-și dea ultima suflare în stare inconștientă sau dormind.

Dar în plus, (și în aceasta este de observat o mare deosebire), dacă este vorba despre un copil al lui Dumnezeu, care L-a urmat pe Domnul cu inimă neîmpărțită și dăruire totală în zilele de sănătate, sau despre unii care au primit, într-adevăr, prin credință siguranța mântuirii lor, dar prin neloialitate sau prin prietenia cu lumea n-au ajuns niciodată la dăruirea deplină a vieții, Domnului.

În ultimul caz există câteodată și retrospectiv dureroase ; atunci harul trebuie încă în ultimele ore să înfăptuiască cea despărțire de ultimele legături pământești, care după voia lui Dumnezeu trebuiau să fie de mult tăiate. Dar dacă mor creștini sinceri, predați Domnului, există **un triumf absolut asupra morții**. Două exemple :

1. În anul 1681, în piața din Edinburgh a fost spânzurat din cauza Evangheliei un predicator credincios, pe nume Cargill. Când a pus piciorul pe scara din locul execuției a strigat :

„Domnul știe că urc această scară cu mai puțină teamă decât am urcat vreodată la amvon ca să predic.” Iar când a ajuns sus a spus :

„Aceasta este cea mai frumoasă zi din viața mea ; sunt pe cale să obțin cununa și-L laud pe Domnul pentru aceasta. Dar pe voi vă rog să-L lăudați și voi că m-a adus aici și m-a lăsat să triumf asupra diavolului, a lumii și a păcatului ; nu mă vor mai răni.

Îi iert pe toți cei care au fost nedrepti cu mine. Rămâneți cu bine, prieteni ! În mâna Ta, Dumnezeule trinitar, îmi încredințez duhul !” – Apoi și-a împreunat mâinile pentru o rugăciune tăcută și în timpul rugăciunii călăul l-a împins de pe scară.

2. În 9 septembrie 1902 a adormit în M., în România, unde a fost în vizită la fiica lui, profesorul L. din Geneva, în al 77-lea an al vieții lui.

Într-o plimbare cu trăsura a fost azvârlit din aceasta de caii care s-au speriat și a suferit mai multe fracturi și răni interne. – Soția lui, care l-a îngrijit, a scris :

„Într-adevăr, rar a existat un bolnav mai răbdător, mai resemnat. Dacă putea dormi o clipă, la trezire striga : „Mulțumesc, Dumnezeul și Tatăl meu !”

În prima zi a fost auzit rugându-se permanent, tare și dorința lui ca măcar cu lucrurile veșnice și cerești să se mai poată preocupa, a fost, desigur, ascultată.

În afară de tânguirea după : „Aer, aer” și „Apă, apă !” putea fi auzit aproape permanent citând texte din Cuvântul lui Dumnezeu.

Singura temelie de nezdruncinat a mântuirii și a păcii de care se bucura era permanent înaintea lui : sângele lui Hristos.

Acest slujitor al Domnului, care încăruntise în slujba lui Dumnezeu, nu lăuda nimic altceva decât sângele Domnului Isus ; acolo era locul de odihnă al sufletului său.

Zăcea acolo neputincios ca un copil mic, dar cu mintea limpede. „Sângele curăță,” spunea mereu, „prețiosul sânge al lui Hristos; el acoperă totul, totul.” –

Într-o zi m-a întrebat dacă îi sprijin spatele cu brațul meu ; am spus că nu ; atunci mi-a răspuns bucuros : „O, dar ce minunat să am brațul lui Dumnezeu ca sprijin. EL este aici” . [Continuare în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*, Anul XV- 1909 – 1910]

Versetul de aur al Bibliei

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

293. Sarcina unul altuia să o purtăm „Fraților, **chiar dacă un om ar cădea deodată în vreo greșeală, voi, care sunteți duhovnicești, să-l ridicați cu duhul blândeții. Și ia seama la tine însuși, ca să nu fii ispitit și tu. Purtați-vă sarcinile unii altora și veți împlini astfel legea lui Hristos”.**

[Galateni 6 : 1 - 2]

Greșelile deaproapelui încă sunt sarcini de purtat. Isus a plâns pentru răutatea oamenilor și a iertat celor de pe cruce. Nu fiți deci atât de nerăbdători, când e vorba de greșelile altora. Mai vărtos gândiți-vă la greșelile proprii.

Un creștin se plânse unui om credincios, de răutatea oamenilor. Atunci zise omul Lui Dumnezeu :

„Eu și cu tine să ne dăm silința a deveni mai buni și atunci **cu doi oameni răi vor fi mai puțini în lume.**

Dacă nu purtăm sarcina unul altuia, cădem în orgoliu personal, uităm de greșalele proprii, nu vom vedea bârna din ochii noștri, ci numai paiul din ochiul vecinului”.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

• **Libenter homines id, quod volunt, credunt** (lat. „Oamenii cred bucuros ceea ce doresc”) - De la Iuliu Cezar au rămas mai multe vorbe vestite, dar aproape toate orale. Dintre puținele maxime scrise ale lui Cezar face parte și cea de față, care se găsește în lucrarea sa *De bello Gallico* (cartea III, cap. 18) : *Războiul galic*.

Galii – arată Cezar în acest capitol – sperau să-i învingă pe romani, **fiindcă** generalul acestora, Sabinus, șovăia să intervină, **fiindcă** erau lipsiți de alimente, **fiindcă** urmau să fie atacați și de veneți și **fiindcă, de obicei ..., oamenii cred ceea ce râvnesc.**

Fraza lui Cezar e citată în sensul că **suntem adesea dispuși să luăm dorințele noastre drept realități.**

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 10. Nu ceea ce mâncăm, este ceea ce ne mistuie Cu secole mai înainte ca psihiatria modernă să fi descoperit că emoțiile erau factorii importanți în producerea a o mulțime de boli psihosomatice, Biblia condamna aceste emoții și prevedea un tratament pentru ele.

„Și faptele firii pământești sunt cunoscute și sunt acestea: *preacurvia, curvia, necurăția, desfrânarea, închinarea la idoli, vrăjitoria, vrăjibile, certurile zavastile, mâniile, neînțelegerile, desbinările, certurile de partide, pizmele, uciderile, bețiile, înbuibările și alte lucruri asemănătoare eu acestea ...* (Gal. 5 : 19 - 21). Dar, „*cei ce sunt ai lui Cristos Isus, și-au răstignit firea pământească împreună cu patimile și poftele ei*”. (Galateni 5 : 24). [Va continua]

Proverbe armenesti despre morală

• Moralitatea seamănă cu banul : cel care n-o are se preface că are, iar cel care o are – că nu o are. Harutiun Alpiar • Denunțul este o lepră morală ; să ne străduim să ne curățăm de boala aceasta rușinoasă, generatoare de moravuri înrobitoare. Tigran Arpiarian • **Pentru a înnoi, a ridica și a constitui o națiune, un popor, există câteva mijloace indispensabile** – naturale și esențiale -, consfințite și de istorie : **unul dintre cele mai importante este suprimarea desfrâului și consolidarea vieții familiale, care e temelie țării**. Harutiun Mirmian

• Nu agreez comportamentul sinuos, sub meteahna care se ascunde continuând să culeagă roadele meritate de virtute. Unii spun că simularea moralității este tot o moralitate ; găsesc că formula este abominabilă. Toată problema stă în a accepta sau nu responsabilitatea propriilor fapte. • Pentru cineva lipsit de moralitate, principiile sunt ca porturile pentru un căpitan care nu cunoaște geografie : după ieșirea în larg, numai Dumnezeu știe încotro se îndreaptă. Grigor Zohrap (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, 1979).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. **Nu există om fără păcat** : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23) 2. **Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”. 3. **Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23) „Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”